

நற்கோடை.

ஞானபத கீர்த்தனை.

சத்திய வேததைப்பற்றி.

இராகம், சங்கராபரணம்.

மட்டியதாளம்.

பல்லவி.

தேன் இனிமை யகிலும் சத்ய வேதம்
நய்யமான மதுரம்.

அனுபல்லவி.

ஞானமது நிறையும் வேத மரில் எனக்கு
காதனே! அருள் ஆகை அனுசினம் ருசித்திட;-தேன்.

சரணங்கள்.

க

ஆரணம் அநி பனிதம்; களங்கம் இல்
லாத சுயிர்ச அமுதம்

பூரணமாய் அகைதத்தான் உட் கொண்டே வரில்,
பொன்னுல கசற்கேற்ற தன்மை உண்டாகுமே;-தேன்.

உ

பாசைக்குரிய தீபம்; மெய் வேதம்

பற்றிடிவ் மிரு லாபம்;

வாழை செய்திடும் பல சோதனைகளும் எதிர் (தேன்
வரில் அனைத்தும் வென்றிடத் தரும படைக்கலைதே-

க

எத்திசையிலு முன்ன ரர் யாரும்

எகன் நின் அறிவு கொள்ள

சுத்த சுவிசேஷம் துலங்கிப்ர காசிங்க

ஆபரல் ஆவியை யாவர்க்கும் சந்தருள் — தேன்.

சுவிசேஷ மேன்மையைப்பற்றி.

இராகம், கியால்.

ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வானூதி தாள் காட்டும், -நல்ல
வாத்தி சுவிசேஷம்.

அனுபல்லவி.

கோன் ஆதி ஏகங்கிறிஸ்து மொழிந்த தோர்
கோநில்லா நீதி நிறைந்த சுவிசேஷம். — வானூ.

சரணங்கள்.

க

ஆதி ஒளி தோண. -நல்ல-அறிவு மிகக் காண, -சத்திய
நீதியின் வேர் ஊண. -ஆதை-நீன் நிலத்தோர் பூண,
சாதிகனான சகல மனிதரும்
சத்ய மறை என்று துத்யம் புரியவும். — வானூ.

உ

அன்புநிறைந்திடவும், -கெட்ட-ஆசைகுறைந்திடவும்,
-மோட்ச
இன்பஞ்சிறந்திடவும். -பாவ-இருள்கள்மறைந்திடவும்,
முன்புநடந்தமுரட்டாட்டத்தைவிட்டு,
முற்றிலும் நற்குண சுத்தம் பெருகவும். — வானூ

ஃ

பொற்பணிபோராதே. -தங்க பூச்சோ நேராதே; பொன்
னின்

நற் பணி ஏராதே; -நவ-ரத்தினஞ் சேராதே;
சற்பு நிறைந்த கனக மணி ஒளி
கண் மணி யாகிய விண் மணி ஆம் அது; — வானூ.

ஃ

கார் இருள் நீங்கிடவும்; -பாவக்-கயறு பின் வாங்கிட
வும், -நித்ய

பேர் ஒளி ஒங்கிடவும், -சத்ய-பிரபல்யம் தூங்கிடவும்
தாரணியில் உள்ள சகல மனிதரும்
சத்ய பிதா எனும் வஸ்துவைச் சேரவும், — வானூ.

யேசு என்னையும் நேசிக்கிறார்.

இராகம், இங்கிலிஷ்.

சுதானம்.

பல்லவி.

ஆனந்தம்! யேசு நேசிக்கிறார்
நேசிக்கிறார், நேசிக்கிறார்
ஆனந்தம்! யேசு நேசிக்கிறார்,
நேசிக்கிறார் என்னையும்.

க

வான பிதா தந்த வேதத்திலே
நான் மகிழ்வேன்; அன்பு சொல்லுகிறார்;
லிவீர்த ஆச்சர்யம் யாவின்னும்
ஆச்சர்யம் யேசென்னை நேசிக்கிறார்.

உ

நான் மறந்தோடினும் நேசித்தென்னை
சென்ற இடம் வந்து தேடுகிறார்;
மீண்டவர் கையினுள் ஓடத்தன்னை
தந்த அந் நேசத்தால் நேசிக்கிறார்.

ஆனந்

ஈ

மா ராசர் வானுயர் னதாற்றத்திலே
கீதம் இதே என்றும் பாடிக்கொள்வேன்
என் துதி நித்திய காலத்திலே
ஆச்சர்யம் யேசென்னை நேசிக்கிறார்.

ஆனந்

ஈ

நேசிக்கிறார் நானும் நேசிக்கிறேன்;
மீட்கவந்தாத்துமம் நேசிக்கிறார்;
சாவு மரத்தில் அந்நேசம் கண்டேன்;
நிச்சயம் யேசென்னை நேசிக்கிறார்.

ஆனந்

ஊ

எவ்விதம் நீயறிவாய் என்கிலோ,
துதுமிகும் யேசு காட்டுகிறார்;
தேவசத்தாவி என் ஆலியிலே
சாட்சி என் யேசென்னை நேசிக்கிறார்.

ஆனந்

சத்திய வேத மகத்துவம்,

இராகம், ஆனந்தபாவி.

சைதானம்.

பல்லவி.

ஆருக்கும் தயவான வாக்கியம்,—சவிசேட் வாக்கியம்
அதன்படி நடந்தவர்க்கே சலாக்கியம்.

அனுபல்லவி.

ஆருக்குத் தயவான வாக்கியம்,
ஆதி சுதன் சவி சேடத்தின் யோக்கியம்,
சீருக்குள் உயர் ஞான மனோக்கியம்,
தேடுதற் கரிதான மெய்ப்பாக்கியம்,— ஆரு.
சரணங்கள்.

உ

அட்ட திக்கில் பழை ஏற்பாட்டின் காலத்திலே--மோ
சேச முனிவனுக்
கட்சயன் சீனா என்ற வெற்பானத்திலே
கட்டளை யிட்டருள் ஞாயப்பிரமாணத்திலே,—சிறைந்
தடங்கிய
கற்பனை பத்தும் வழுத்திய சாபத்திலே
பட்டுப் பரப்பித் திட்டித் துட்டொட் டிட்டிப்
பற்றுற் றிருக்கும் நூர்க்கிரக்கக் கடல்
மட்டற் றிட்ட இட்டம் விட்டுத் தட்டுக் கெட்ட
வஞ்சராகிய பஞ்ச மா பாலிகள்,— ஆரு.

ஊ

புத்தி அறிவதில்லாத அச்யானர்க்கும்,—சைக்கிறிந்து
வின்
புண்ணியத்தை விட்டகம் புரி யூதர்க்கும்,
மெத்த மதக் கொள் மகமது மார்க்கர்க்கும்,—அரியான
ர் பத்தர்க்கும்,
வேதப் புரட்டர்களான எல்லார்க்கும்,
சத்திய வேதத்தை விட்டுக் கிறிஸ்துவை
சற்றம் எண்ணாமல், மதத்துந் திரிந்தவ
பத்தி மிகுத்த மத்தில் சிலைத்த பொய்ப்
பாப்புப்பதிதத் துன் மார்க்கருக்கும்பின்னும்,— ஆரு.

சத்தியவேதமேன்மை.

இராகம், காம்போதி.

ஆதிதானம்.

பல்லவி.

இந்தச் சுவீசேடம்போ வெங்குமகப்படாது,
ஏதோ என் பாக்கியமீது.

அனுபல்லவி.

விக்கையுடன் புலியோரை மீட்கப்பரணை பாக
வேதியர்க்கே யளித்தார், மெய்மறைசத்தியமாக,
விளங்க விபுலகில், சலங்க வலகையும்,
இலங்க மனுடர்கள், துலங்க காளுமே;— இந்த

சரணங்கள்.

1

சாதிகள் யாவரும் சத்தியமறையிற்சேர,
சகல பொய்மதங்களும் சரணிடனிலேமாற,
மேதினி மீதலெங்கும் மெய்யறிவில் சேற,
விசுவாசமும் பெருகி, பேசியாவைச் கூற,
விக்கிரகத்தையுடைக்க, உக்கிரகத்தையொழிக்க,
விக்கினத்தையறுக்க அணுச்சுத்ததை யளிக்க;— இந்த

2

இங்கிலமீதிலெங்கு மீதற்கீடுண்டோ பாக்கியம்,
இச்சுவீசேஷத்தினால் எவர்க்குமுண்டாளு சலாக்கியம்
பன்னிருசீடருக்கும் பகர்ந்தளித்திட்ட வாக்கியம்
பாரில் மனுடர்பவம் பரிகரித்திடும் யோக்கியம
பட்சமுடன்திரு, ரட்சாரணம்பெறும்
இச்சையிருவ்குரு உச்சிதனே வருள் — இந்த

3

தேசமெங்கும்பெருகி, சீர்கெட்டோர்களை மேலி,
திடணற்றோர்களைத்தேடி, திவ்ய ஆலியாஹதி,
பாசமுடன்கிறிஸ்தின், பாதம்பணந்தே தாலி,
பார்மிசை யாவருமே, பகத்தை வி,
பரத்தின்வழியைக்காட்டும், திறத்தின்சீடஞ்சூட்டும்,
சுருத்தில் பலத்தைநாட்டும், வரத்தினருளால் சேற்றும்.

வேதத்தின் மாட்சிமை.

இராகம், லாகுணி.

ஆசீதாளம்.

பல்லவி.

தேனிலும் மதுரம் வேதமதல்லால்
எதுண்டு, சொல், கண்ணே!
சிற்பின்பமநனைநத்தாசைவைவந்துத்
தேடுவையோ, கண்ணே!

சரணங்கள்.

க

காலையில் பனிபோல் சாலோமோன் மகிமை
சுரைந்ததுபார் கண்ணே!
கர்த்தரின் வசனம், எத்தனை இன்பம்
காதவி என் கண்ணே!—

தேனி

உ

தொழி! சங்கிர்த இனிமை நற்பாகின்
சுவையுமினையோ, கண்ணே!
சுருகியின வசனம் இருதயம் மகிழ்ச்
செய்திடும் என் கண்ணே!—

தேனி

ஈ

நாற்பதுநாளாய்த் தீட்ப்பசிக்கானாய்
நலிந்தட்டபோதேசு
தாற்பரியத்தோடேய்த்த பசாசை
சயித்தார் இதிலே!—

தேனி

ச

தேனிலும் தேன்கூண்டொழுதல் தனிலும்
தீவ்விய மதுரமாமே,
அது சிவனுக்கமிர்தம், ஆவிக்ஞ்சு சுகிர்தம்
தீனம் ருசித்திடு, கண்ணே!—

தேனி

சுவிசேஷ பீரபலியம்.

இராகம், உசேனி.

ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

காலம் வந்துசேரும் வந்தாயிற்றக்
காலாரம்பம்பாரும்.

அனுபல்லவி.

நூலத்திலேநரர்தங்கள்சுயபோத
நாட்டப்படி அமைத்தார்களே அந்நீத
சாலத்தகாத லீனப்பத்தியின் பல்பேத
தந்தரநிலை அவைதான்குலைந்தேவேத்
சாஸ்திரம், சத்திய சாஸ்திரம்;
ஒன்றுமாத்திரம் நிற்கப்
பாத்திரமானவச்—

காலம்

சரணங்கள்.

க. சகலராசர்களும் இறுமாந்த
சக்கரவர்த்திகளும்
புகல்பல்வாநிகளும்மெய்மெய்யென்று
பொருசமயிகளும்
அகமொன்றாய்ச் சத்தியதேனைக்குடித்து
அரியநாமமொன்றெனவேமுடித்து
இகமிகைமுழந்தானோமடித்து
ஏத்தி நாயாவும் அறிக்கைப்படித்து
யேசுவே, குருயேசுவே
பரன் யேசுவே எனப்
பூசித்துநிற்குமச்—

காலம்

உ. சங்கிலியால்வரித்துப் பசாசைப்பா
தாளத்தில் முத்தரித்து
எங்குந்தனக்குரித்து எனக்குரி
சேற்றகொடிவிரித்து
தங்குமுலகை அரசாளுவார்சதம்
தாமதியீர்நிருட ண்வருமவ்வீதம்
பொங்குமரிபாலர் தாம்வருவார்நிதம்
பத்தியோடே கிளதீர்கொண்டவர்பதம்
போற்றுவீர், துதி சாற்றுவீர்,
சாண் ஏற்றுவிர் உம்மைத்
தேற்றுவீர் சீக்கரம்.—

காலம்

பாவிட்கள் ழனர்த்ரூழ்புழ்படி
தேவன் அழைத்தல்.

இராகழ், சரழ்போதி. ஆதிதானழ்.
பல்லவி.

உலகில் பவப்பாரத்தால் ழீசாரூழ்—இளைப்
பூர்ந்த நரரே! வந்து சேரூழ்.

அனுபல்லவி.

அலசடிப்பட்டவரே! வாரூழ்;—என்றன்
ஆறுதலால் அவற்றைத்தீரூழ்; பொல்லா—உல.
சரணங்கள்.

க

பாலியென்றெண்ணி திகைப்போரூழ், —எத்தன்
பாவழ் தீராதென்றிருப்போரூழ்,
ஆவலாய் ஓடிவந்து சேரூழ்;—நான்
ஆகரமியர்க்காகவந்ததோரூழ் பொல்லா— உலகில்

உ

மாறுதல் எழ்மன சில்லாமல்—கெட்ட
மாயழ்இருக்கிறதல்லாமல்,
ஆறுதலைஉறச்செல்லாமல், —நின்
றலைவேனா? என்பரே! சில்லாமல்; பொல்லா—உலகில்

ஈ

காலழ் கடந்த சிழுவோரே!—வீணய்க்
காலழ்கழித்தே உழல்வோரே!
காலமேதேடமறந்தோரே!—உங்கள்
கவலையைத்தீர்ப்பேன்; அறிவீரே;—பொல்லா—உலகில்

ச

வாலிப்பிராயம்தில் நாளூழ்—இன்ப
வாழ்வு சுதிக்ழ்வென்று மாளூழ்
சிலரே! இன்றென் னுறா கேளூழ்;—அவை
சேர்க்கூழ் நரகத்தில் எந்நாளூழ்; பொல்லா—உலகில்

ஊ

இளமை என்றே எண்ணி, சில்லாதே, —சாவூழ்
இளமைஎன்றுசொல்வி செல்லாதே;
வளமாய்வுருவதைத் தள்ளாதே;—கெட்ட
வழக்க மனதயே னைச்சொன்னாதே பொல்லா—உலகில்